

7 Οκτωβρίου 2019

Όσιος Μάρκος ο Ασκητής: Τα 200 κεφάλαια για τον Πνευματικό νόμο (μέρος 2ο/5)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

1. Επειδή πολλές φορές θελήσατε να μάθετε πώς ο νόμος είναι πνευματικός κατά τον Απόστολο, και τι πρέπει να γνωρίζουν και να κάνουν εκείνοι που θέλουν να τον φυλάξουν, πάνω σ αυτό το ζήτημα θα σας πω κατά τη δύναμή μου.
2. Πρώτα-πρώτα γνωρίζομε ότι ο Θεός είναι αρχή κάθε καλού και μεσότητα και τέλος. Το καλό δεν είναι δυνατό να πράττεται ή να πιστεύεται, παρά μόνο με την ένωση με τον Ιησού Χριστό και με την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος.
3. Κάθε αγαθό, κατ' οικονομίαν έχει χαριστεί στους ανθρώπους. Κι εκείνος που πιστεύει έτσι δεν θα το χάσει ποτέ.
4. Η βέβαιη πίστη είναι ένας πύργος. Ο Χριστός γίνεται τα πάντα στον πιστεύοντα.
5. Σε κάθε προσπάθειά σου, βάλε αρχή τον Θεό που είναι η αρχή κάθε αγαθού, για να γίνει κατά Θεόν εκείνο που αποφάσισες να κάνεις.
6. Όποιος έχει ταπεινοφροσύνη και εργασία πνευματική, όσα διαβάζει στις θείες Γραφές, όλα θα τα εννοήσει για τον εαυτό του και όχι για άλλον.
7. Να παρακαλεις το Θεό να ανοίξει τα μάτια της ψυχής σου, για να δεις την ωφέλεια της προσευχής και της μελέτης εκείνης που εφαρμόζεται στην πράξη.
8. Εκείνος που έχει κάποιο πνευματικό χάρισμα και συμπαθεί εκείνους που δεν έχουν, με τη συμπάθεια φυλάγει το χάρισμα. Ο αλαζόνας και υπερήφανος θα το χάσει από τους αλαζονικούς λογισμούς του.
9. Το στόμα του ταπεινόφρονα λέει την αλήθεια. Εκείνος που αντιλέγει στην αλήθεια είναι όμοιος με τον υπηρέτη εκείνον που ράπισε τον Κύριο στο πρόσωπο.
10. Μη γίνεις μαθητής εκείνου που επαινεί τον εαυτό του, για να μη μάθεις υπερηφάνεια αντί ταπείνωση.
11. Μην υψηλοφρονήσεις επειδή εννοείς τις Γραφές, για να μην περιπέσεις στο πνεύμα της βλασφημίας.
12. Μην προσπαθείς να λύσεις κάποιο δύσκολο πρόβλημα με φιλονικία, αλλά με τα μέσα που επιβάλλει ο πνευματικός νόμος, δηλαδή με την υπομονή, την προσευχή και την απλότητα της ελπίδας.
13. Εκείνος που προσεύχεται σωματικά χωρίς να έχει ακόμη γνώση πνευματική, είναι τυφλός που φωνάζει: «Υιέ Δαβίδ ελέησόν με».
14. Ο άλλοτε τυφλός όταν θεραπεύτηκε η τύφλωσή του και είδε τον Κύριο, δεν τον αποκάλεσε πλέον υιό του Δαβίδ, αλλά αφού Τον ομολόγησε «Υιό Θεού», Τον προσκύνησε.
15. Μην υπερηφανευτείς αν χύνεις δάκρυα στην προσευχή σου. Είναι ο Χριστός που άγγιξε τα μάτια σου και θεράπευσε την τύφλωση του νου σου.
16. Εκείνος που μιμήθηκε τον τυφλό και έβγαλε το ρούχο του και πλησίασε τον Κύριο(5), έγινε ακόλουθός Του και κήρυκας των τελειότερων δογμάτων.
17. Η κακία, όταν την μελετά κανείς με την σκέψη του, αποθρασύνει την καρδιά. Εκείνος που σκοτώνει την κακία με την εγκράτεια και την ελπίδα, δίνει στην καρδιά του συντριβή.

18. Υπάρχει συντριβή καρδιάς ήρεμη και ωφέλιμη που φέρνει κατάνυξη σ' αυτή. Και υπάρχει και άλλη συντριβή ανώμαλη και επιβλαβής, που πληγώνει την καρδιά.
19. Αγρυπνία και προσευχή και υπομονή των θλιβερών, φέρουν συντριβή ασφαλή και ωφέλιμη στην καρδιά, αρκεί να μην διαλύσομε την ισορροπία των τριών αυτών με την πλεονεξία. Εκείνος που υπομένει σ' αυτά, θα λάβει βοήθεια και στα άλλα. Εκείνος όμως που τα αμελεί και διασκορπίζεται εδώ κι εκεί, θα νιώσει ανυπόφορη οδύνη κατά την ώρα του θανάτου.
20. Η καρδιά που αγαπά τις ηδονές γίνεται φυλακή και αλυσίδα στην ψυχή κατά την ώρα του θανάτου. Ενώ η φιλόπονη καρδιά είναι πόρτα ανοιχτή.
21. Σιδερένια πόρτα που οδηγεί στην πόλη είναι η σκληρή καρδιά. Σ' εκείνον όμως που κακοπαθεί και είναι θλιμμένος, ανοίγεται από μόνη της, όπως και στον Πέτρο.

22. Πολλοί είναι οι τρόποι της προσευχής και διαφέρει ο ένας από τον άλλον. Αλλά κανένας τρόπος προσευχής δεν είναι επιβλαβής, εκτός αν δεν είναι προσευχή, αλλά σατανική εργασία.

23. Κάποιος άνθρωπος θέλησε να κάνει κακό, αλλά από συνήθεια προσευχήθηκε προηγουμένως. Και κατ' οικονομία Θεού εμποδίστηκε και ύστερα πολύ ευχαρίστησε τον Θεό.

24. Ο Δαβίδ θέλοντας να φονεύσει τον Νάβαλ τον Καρμήλιο θυμήθηκε την θεία ανταπόδοση και παραιτήθηκε από τον σκοπό του. Ευχαρίστησε πολύ το Θεό γι' αυτό. Γνωρίζουμε πάλι τι έκανε όταν λησμόνησε τον Θεό, και δε σταματούσε την αμαρτία, μέχρις ότου ο προφήτης Νάθαν τον έφερε στην μνήμη του Θεού.

25. Όταν θυμάσαι το Θεό, πολλαπλασίασε τη δέησή σου, για να σου θυμίσει ο Κύριος όταν Τον λησμονήσεις.

26. Όταν διαβάζεις τις θείες Γραφές, να εννοείς τα κρυμμένα σ' αυτές νοήματα. Γιατί όσα γράφτηκαν στο παρελθόν, όλα έχουν γραφτεί για διδασκαλία μας.

27. Η Γραφή ονομάζει την πίστη «υπόσταση όσων ελπίζουμε» και εκείνους που δεν αισθάνονται ότι ο Χριστός είναι μέσα τους, τους ονομάζει «αδόκιμους», δηλαδή άξιους αποδοκιμασίας.

28. Όπως με τα έργα και τα λόγια φανερώνεται ο στοχασμός, έτσι με τις ευεργεσίες του Θεού που δέχεται η καρδιά, φανερώνεται η μελλοντική ανταπόδοση.

29. Η καρδιά που οικτρίζει τους άλλους, θα οικτιρηθεί. Είναι φανερό και το αντίθετο.

30. Ο νόμος της ελευθερίας (δηλ. του Ευαγγελίου) διδάσκει όλη την αλήθεια. Και οι πολλοί τον διαβάζουν μόνο για να λάβουν μια γνώση του. Λίγοι όμως τον εννοούν, ανάλογα με την εκτέλεση των εντολών.

31. Μη ζητάς την τελειότητα αυτού του νόμου σε ανθρώπινες αρετές, γιατί τέλειος σ' αυτές δεν υπάρχει. Η τελειότητά του είναι κρυμμένη στο Σταυρό του Χριστού.

32. Ο νόμος της ελευθερίας, με την αληθινή γνώση διαβάζεται, με την εργασία των εντολών γίνεται αντιληπτός, η πλήρωσή του όμως γίνεται με τους οικτιρμούς του Χριστού.

33. Όταν βιάσομε τον εαυτό μας να κατορθώσομε όλες τις εντολές του Θεού, τότε θα εννοήσομε ότι ο νόμος του Κυρίου είναι απεγάδιαστος, κι ότι εμείς τον εκτελούμε με τα αγαθά μας έργα, χωρίς όμως τους οικτιρμούς του Θεού δεν μπορεί να τηρηθεί τέλεια από τους ανθρώπους.

34. Όσοι δε λογαριάζουν ότι είναι υπόχρεοι να τηρούν όλες τις εντολές του Χριστού, αυτοί διαβάζουν σωματικά το νόμο του Θεού, και δεν εννοούν μήτε εκείνα που λένε, μήτε εκείνα για τα οποία δίνουν διαβεβαιώσεις. Γι' αυτό και νομίζουν ότι τάχα εκπληρώνουν το νόμο με τα έργα τους.

35. Υπάρχει πράξη που φαίνεται καλή, αλλά ο σκοπός εκείνου που την κάνει δεν

είναι καλός. Υπάρχει και άλλη πράξη που φαίνεται κακή και ο σκοπός εκείνου που την κάνει είναι αγαθός. Και αυτό συμβαίνει όχι μόνο σε έργα αλλά και σε λόγια. Αυτή η αντίθεση άλλοτε οφείλεται σε απειρία ή άγνοια, άλλοτε σε πονηρή πρόθεση, άλλοτε όμως σε ευσεβή σκοπό.

36. Εκείνος που μέσα στους επαίνους κρύβει κατηγορία και μομφή, δε φανερώνεται εύκολα στους πιο απλούς ανθρώπους. Όμοιος μ' αυτόν είναι εκείνος που κενοδοξεί ενώ εκδηλώνεται με ταπεινό σχήμα. Αυτοί κρύβοντας για πολύ καιρό την αλήθεια μέσα στο ψεύδος, ύστερα φανερώνονται από τα πράγματα.

37. Υπάρχει άνθρωπος που κάνει κάτι φαινομενικά καλό, στην πραγματικότητα όμως για να αμυνθεί κατά του πλησίον. Και υπάρχει άλλος που με το να μην το κάνει αυτό, ωφελείται πνευματικά.